

af handicappede. Det synes vi sådan set er en reel og helt legitim benyttelse af Landsbyggefondens midler, men den diskussion kan vi jo tage, når vi får chancen for det.

Vi foreslår afsat yderligere 200 mio. kr. til forbedring af tilgængeligheden. Det er rigtigt, som fru Tove Videbæk gjorde opmærksom på, at vi fik tilkæmpet nogle midler i trafikforliget. Det er jo godt, og dem kan vi starte med. Vi er bange for, at det ikke er nok, men lad os diskutere det, også på baggrund af at vi jo kan sætte nogle tydelige fingeraftryk på den DSB-kontrakt, der skal indgås, hvor vi kan stille krav om, at der skal tages hensyn til handicappede. Det bør vi også forsøge at gøre i forbindelse med den kontrakt, der skal laves med Banedanmark. Jeg vil i hvert fald sige, at vi fra radikal side vil gøre, hvad vi kan for at påvirke de kontrakter.

Så har vi tilgængelighedskrav i forbindelse med ejerskifte i liberale erhverv. Her kan man godt synes, at det er et voldsomt forslag, at der ved ejerskifte automatisk skal ske noget. Vi må bare konstatere, at det altså går utrolig langsomt på de her områder, og vi er helt åbne for at diskutere, om man skal have nogle grænser, om man skal udtage de steder, hvor det er mest presserende, om man skal kunne have nogle undtagelser osv.

Vi mener bare, at den grundlæggende regel må være, at når det kan gøres for et rimeligt beløb, og når man alligevel har gang i at skulle udvide og bygge om, som man typisk gør i forbindelse med ejerskifte, burde det i og for sig være en selvfølge, at man også gør den tilgængelig.

Det hjælper ikke noget, at man som handicappet kan klare sig ud ad nødhjælpsdøre ved hjælp af andre, eller at man kan komme ind på apoteker ved hjælp af andre. Hele pointen er jo netop, at vi har brug for at skabe et samfund, hvor handicappedes handicap ikke bliver gjort større, end det er i forvejen, men at de netop får chancen.

Her vil jeg gerne medgive fru Tove Videbæk, at det ikke er den bedste formulering, der er set i et radikalt beslutningsforslag. Vores pointe er: Langt de fleste mennesker, der har et handicap i dette land, ønsker at bidrage og kan bidrage, hvis ikke samfundet gjorde deres handicap større, end det i forvejen er. Det tror jeg alle mennesker har et behov for at kunne få lov til, hvis de i øvrigt kan og har evne til det. Det, der er vores budskab her, er, at det vil komme alle til gavn, også samfundet.

Vi foreslår, at individuelle kørselsordninger bliver justeret. Det har været på dagsordenen hos regeringen. Det er desværre taget af igen. Jeg forstod hr. Lars Barfoed sådan, at der måske kan være baggrund for at diskutere det i forbindelse med de næste kommuneaftaler. Det håber jeg, for der er ingen tvivl om, at ansvaret ligger hos amterne, og at det skal ligge der. Men der er heller ingen tvivl om, at det fungerer dybt utilfredsstillende nogle steder i dag, og det mener jeg ikke vi bare kan blive ved med at se stiltiende på.

Endelig er der altså efteruddannelsessystemet. Jeg kan love for, at når det her pilotprojekt er slut, så vil De Radikale være de første til at vende tilbage til den sag. Jeg forstår, at vi ikke kan komme længere med det nu.

Samlet set tak til de partier, der har vist, at det her ligger dem stærkt på sinde. Det er jo rart at vide, for så lang tid er der heller ikke til et valg.

Så vil jeg sige til Dansk Folkeparti, at jeg forstod åbenbart hverken rigtigt den ene eller den anden gang, selv om jeg syntes, jeg forsøgte at sprede mine fortolkninger over en vis bredde. Jeg håber, at Dansk Folkeparti ikke bare vil noget, når de er ude at holde oplæg i landet eller udtaler sig til pressen, men også vil noget her i salen.

Med de bemærkninger skal jeg sige, at vi glæder os til udvalgsarbejdet.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 115, fru Jytte Andersen. Reduceret taletid. Derefter ministeren.

Jytte Andersen (S):

Det er jo sådan set en lidt trist dag i dag. Altså igen nogle fine og flotte ord fra i virkeligheden alle partierne, men når det kommer til den mere forpligtende handling, så må man sige, at der i hvert fald er et flertal i Folketinget, der tøver.

Derfor er der alligevel god grund til at glæde sig over, at praktisk talt alle partier uden for regeringen bortset fra Dansk Folkeparti er parat til at rykke et skridt fremad i den rigtige retning, som fru Tove Videbæk sagde: trinvis. Det er vi med på. Det er en metode, der kan tages i anvendelse med fordel. Det har vi gjort masser af andre gange før, og det er Socialdemokratiet absolut parat til.

Forleden dag modtog jeg et katalog fra Handicapidrættens Videnscenter, som på en meget præcis måde fortalte noget om, hvordan de så